

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

8. De exceptionibus, quæ persona procuratoris obiici possunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

2. Secundò, finitur per revocationem domini, re integra, id est, nondum contestata, *l. Ante litem 16. D. eod.* & ut Glossa ait, ad *Clement. 2. q. 1. c. 1. d. 1. Post litem 7. D. eod.* veluti si fuerit effectus inimicus domini, Calvoius in *Praxi § Procurator conclus. 17. num. 2.* si suspectus, affinis vel hæres adversarii, vel ejus ætatis aut valetudinis, ut minus aptus sit licibus prosequendis aut negotiis gerendis, & sic de similibus, *del. Post litem, tum aliquo seq. D. eod. c. 1. eod. in 6.* Sed ne quidem volens post litem contestatam revocari potest, si adversarius nolit, Suarez in *Discurso recept. sent. V. Procurator n. 192.* Ex iisdem causis potest petere procurator, ut etiam invito domino liberetur ab hoc onere, *l. filius familias 8. §. fin. cum sequenti. D. eod.*

Ut tamen locus sit revocationi, dominus eam non solum ipsi procuratori, sed & adversario suo vel judici insinuare debet, *c. Ex insinuatione 3. §. seq. h. t.* alias, quod his ignorantibus fuerit gestum etiam post revocationem, ratum habendum erit *c. Mandato 13. h. t.* si utique vergat in præjudicium principalis: imputet enim sibi dominus quod iudicium vel adversarium revocationis suæ non fecerit certiore.

Quod verò dictum est, revocari ante litem contestatam procuratorem, id fallit in procuratore substituto, nam hic, suscepto semel mandato, licet eo nondum fuerit usus, non potest à substituente revocari: Nisi is habuerit potestatem revocandi ab ipso domino, à quo constitutus intelligitur, ita ut principalis procurator substituendo sibi alium censeatur officio suo functus, *c. 3. eod. in 6.*

3. Tertiò, finitur finita instantia, id est, lata sententia definitiva: Nec enim cogitur procurator iudicium appellationis prosequi, *l. Invidius, Cod. eod.* neque gravandus est ultra finito per sententiam negotio. Secus dicendum, si constitutus esset generaliter ad omnes causas, & lites, motas & movendas quia tum non solum appellare, sed & prosequi appellationem tenetur.

4. Quartò per mortem domini constituentis, incitat *g. a. adhus l. Nulla 23. Cod. eod. l. Si defun-*

ctus 15. D. eod. Sed & interdum re non integra, verum contestata & ceptra lite, per mortem constituentis potest quis desinere esse procurator, ut in *c. fu, quo Prælati vel quilibet alius pro Ecclesia vel beneficio procuratorem constituit juxta Clem. fin. eod. c.* quia nihil agi debet Sede vacante, & si quid fiat, perperam fieri dicitur, *c. 1. fin. inf. Ne Sede vacante. & c.*

5. Quartò per mortem ipsius procuratoris, nõ solum re integra, sed & deficiente esse integra, *l. Tam ex contract. 57. D. De judic. l. Si quis 27. §. morte D. Mandati.* Etenim non transit ad hæredes hoc officium, cum videatur electa industria personæ, *l. unica §. ubi autem Cod. Decad. tollentiu.*

6. Sextò, mutatione procuratoris, seu alio in locum ejus substituto: veluti quando diversis temporibus pro eodem negotio constituntur plures procuratores, per constitutionem posterioris censetur revocatus prior, *l. Si quis cum procuratorio §. fin. De eod.* nisi exprimat quod in secunda constitutione priorem non revocare intendat, *arg. c. Si quem eod. in 6.* vel prior jam litem contestatus fuerit aut ad certam causam constitutus, & posterior generaliter ad omnia negotia quia per genus non derogatur speciei. Cabedo *Decis. 14 n. 15. cum seq. lib. 1.*

7. Septimò si ipse dominus sive ante sive post litem contestatam, ad causam suam veniat, non ut adsistat procuratori suo, prout potest, *c. 2. eod. in 6.* sed ut eandem causam per se tractet: nam eam per se tractando, cõsetur tacite procuratorem revocare; nisi ex protestatione, aut aliis conjecturis contrarium apparet, *d. c. Si quem.*

§. VIII.

De exceptionibus, quæ personæ Procuratoris objici possunt.

1. Exceptiones illa desumenda partim ex persona domini constituentis, partim ex parte procuratoris.
2. Sed cum distinctione.
3. Falsi procuratoris gesta, opposito defectu mandati, rata non sunt.
4. De habentis mandatum dubium.
5. De excommunicato.

1. **E**X prædictis patet, quænam exceptiones in iudicio adversus procuratorem vel actoris vel rei objici possunt, sive ex parte ejus à quo

quo constitutus est; veluti quod constitutus sit à non habente potestatem constituendi, uti à non domino, vel eo, ad quem causa non pertinet, & sic de similibus (nam omnia, quæ adversus principalem opponi possunt, etiam procuratoribus possunt objici;) sive ex parte procuratoris, veluti quod is procurator esse nequeat, veluti quod sit minor, excommunicatus, reus criminis &c. * 2. Hac tamen servata distinctione, quod tamen quis ideo procurator esse nequeat, quia legitimam personam standi in iudicio non habeat, idque in quacumque parte litis objici, & probari possit (cum paria sint, non esse, & non legitimo modo esse, l. Quoties D. qui satisfacere cogantur; totiesque iudicium reddatur nullum requisitis, deest, si veis actor sit, sive reus sive iudex, c. Forus inf. De verb. significat. l. iudicium D. De iudiciis;) tamen si jus standi in iudicio habeat aliunde, puta ratione militiæ, dignitatis, aut alterius similis causæ ab officio procuratorio repelli possit: quodque si principio nihil contra personam eius exceptum fuerit, valeat iudicium, nec quicquid post litæ contestatam posset objici l. Ita demum 13. Cod. eod. l. Qui procuratorem 57. C. eod. exceptio impedimento, excommunicationis, sive exceptio oriatur ex defectu materiæ controversæ, quia ea non admittat procuratorem, ut quia actio sit criminalis, in qua regulariter non admittitur procurator, qua de re cum limitationibus vide Ant. Gabriel. l. 7. de malefic. conclus. 9. Quævis si plura sint crimina, & inter ea aliqua capitalia, aliqua pecuniaria, admitti possit pro pecuniariis, non pro capitalibus, Jos. Ludovic. conclus. 46. n. 33. vel quia sit popularis actio, vel quia exigat speciale mandatum, cum exhibeatur tantum generale. Sive denique ex parte mandati, ut quia non sit sufficiens, non debita forma concepta, aut transmissum ad iudicem vel adversarium, aut revocatum, vel aliqua in parte sit mutatum, & sic de similibus.

3. Falsi autem procuratoris gesta, post defectum mandati opposita, non possunt rata haberi: antea verò & quæ damno & quæ usui domino sunt, recte confirmat dominus Suarez in Thes. recept. sentent. V. Procurator n. 319. & 320. Falsique procuratoris exceptio est peremptoria, & opponi potest etiam post sententiam, l. Licet 42. D. De

procuratoribus. Et similiter exceptio, Tu non es procurator, semper opponi potest: sed exceptio, Tu non potes esse procurator, tantum ante litis contestationem, Reiger in Thes. suo juris V. procurator. num. 85.

4. Habens verò mandatum dubium, admitti potest cum cautione de rato, nisi causa requiratur speciale mandatum; aut sit causa matrimonialis, in qua; quia arduum vertitur negotium, non admittitur cum cautione, si de mandato illius dubitetur, Vestrius, in Praxi l. 4. c. 5. num. 19. & 21. annot.

5. Denique quia dixi, excipi impedimentum excommunicationis, Notandum est, ita distinguendum videri, ut si fuerit excommunicatus tempore constitutionis, quia tunc non subsistit constitutio, maneat falsus procurator, & processus non valeat: si vero post mandatum supervenit excommunicatio, tum, si non opponatur, valeant acta: quemadmodum alias, ubi quis contra lege prohibetur esse procurator, processus nihilominus cum eo factus, est validus, nisi contra eundem excipiatur ante prolationem sententiae, Felinus in c. Post sessionem n. 22. inf. De probationibus. Ante mandatum verò non valent acta: ipso jure, sive opponatur, sive non, Maranta 4. p. Dist. 16. n. 42. ubi plenius vide.

TITULUS XXXIX.

De Syndico.

1. Syndicus in quo distinguatur à Procuratori.
2. Ab actore.
3. Ab Administratore Universitatis.
4. Ab Oeconomo.
5. Constitui necessario debet ab Universitate.
6. 7. Quis & qualis constituendus.
8. Satisfacere non tenetur.

1. **P**ROCURATORES Universitatum & Collegiorum, qui proprie Syndici vocantur, à procuratoribus privatorum proprie dictis distinguuntur: quod hi à dominis, Syndici verò ab Universitate, Collegio, vel alterius communione corpore constituentur, ad negotia illius tractanda, ac potissimum ad causas & lites in iudicio prosequendas, l. i. §. quibus permissum